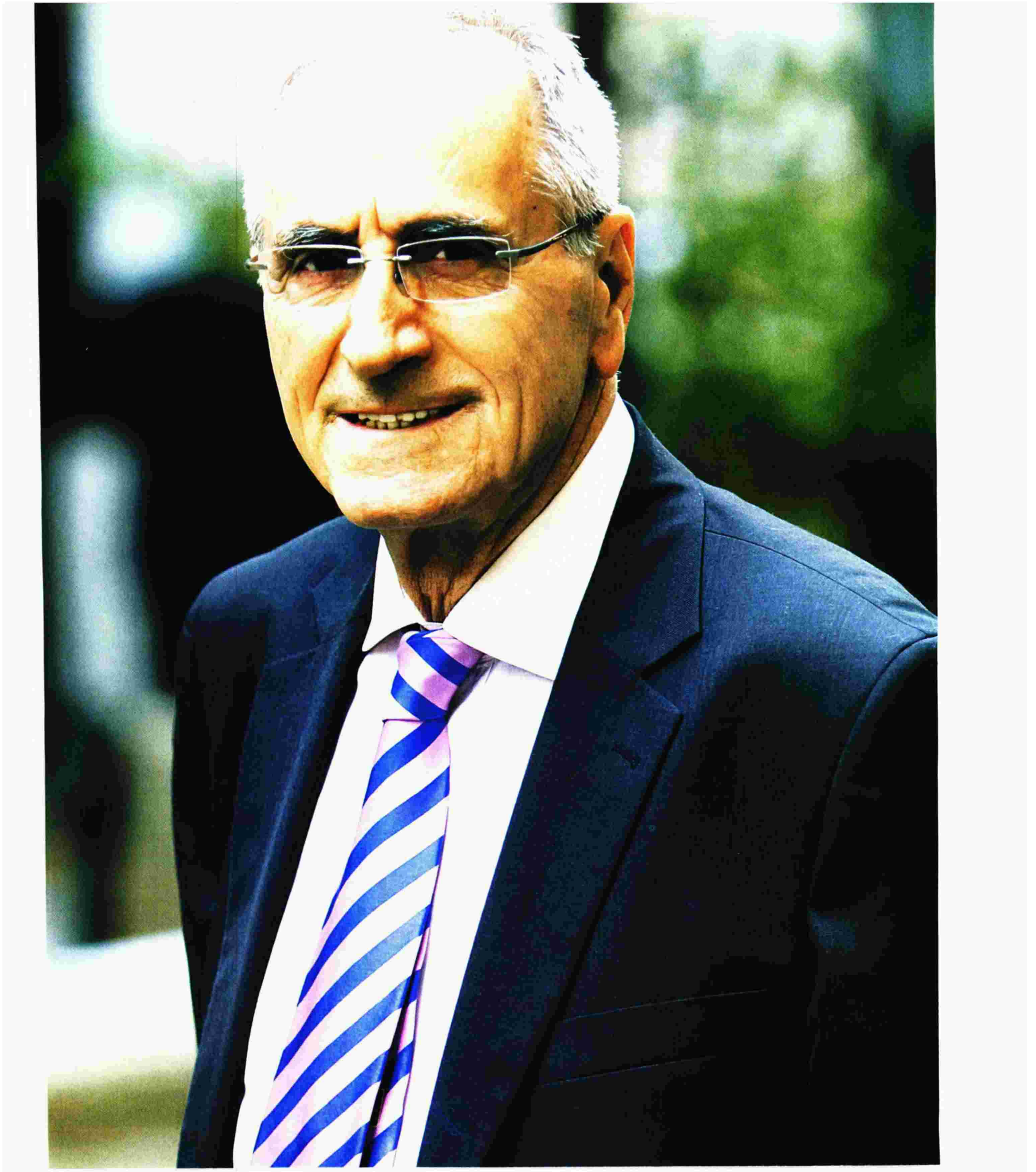

Πάνος Σόμπολος

«Όλοι οι παράνομοι είναι άνθρωποί μου!»

Με τη χαρακτηριστική φωνή του μάγευε τους τηλεθεατές που τον παρακολουθούσαν με κομμένη την ανάσα να κάνει αναλυτικές περιγραφές και αποκαλύψεις... Ο Πάνος Σόμπολος είναι ο «Πατριάρχης» του αστυνομικού ρεπορτάζ και ακόμα και σήμερα μετά από 40 χρόνια στη δουλειά αυτή τόσο η Αστυνομία όσο και ο υπόκοσμος... πίνουν νερό στο όνομά του! Πώς το κατάφερε; Τα εξηγεί όλα στην αποκλειστική συνέντευξη που μας δίνει...

Από την ΤΖΩΡΤΖΙΑ ΣΥΡΙΧΑ Φωτογραφίες: ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΠΑΡΕΛΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ Βοηθός Φωτογράφου: ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΥΟΥ, Διεύθυνση: Π. Μπακογιάννη 34 (10 χλμ Αθηνών Λαμίας) Μεταμόρφωση

τηλ: 2106858190, email: None, σελ: 42-47, επιφάνεια: 453183

«Ήμουν ο μεγαλύτερος διώκτης της διαφθοράς, όποιος πει ότι με δωροδότησε θα τον πυροβολήσω!»

Σεμνός, παρά τις προσιές και τις αποκλειστικές που έχει γευτεί, διδάσκει τους πιο νέους δημοσιογράφους και επιμένει: «Να έχετε ήθος και να δουλεύετε για να πάτε μπροστά... Ο Πάνος Σόμπολος δίνει μαθήματα σε όλους μας—πάνω απ' όλα ζωής—και είναι φανό παράδειγμα ανθρώπου που άφησε στην άκρη τον εαυτό του για να αφοσιωθεί στο ρεπορτάζ... «Βάλε το κασετοφονάκι σου να γράφει» μου λέει «εμείς έτσι μάθαμε...».

Έχεις γράψει δύο υπέροχα βιβλία...

«Τα εγκλήματα που συγκλόνισαν την Ελλάδα όπως τα έζησα» είναι το πρώτο και το δεύτερο «Τα τραγικά γεγονότα της τελευταίας 35ετίας». Το πρώτο περιλαμβάνει μόνο εγκλήματα και το δεύτερο διάφορες υποθέσεις, σεισμούς, πυρκαγιές, ναυάγια, αεροπειραισιές, απαγωγές για λύτρα, υπόθεση Άλεξ... Το βιβλίο με τα εγκλήματα το αφιέρωσα στους νεότερους συναδέλφους μου με μια προτροπή, να κάνουν ρεπορτάζ στον τόπο όπου διδραματίζονται τα όποια γεγονότα. Πόσοι ακολουθούν τη συμβουλή μου; Αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Είμαι κάθετος όμως... Δεν πια στον τόπο του συμβάντος; Πώς θα το μεταδώσεις άμα δεν βρεθείς στην πηγή, αν δεν μιλήσεις με πρωταγωνιστές, συγγενείς, φίλους, αν δεν έχεις εικόνα του χώρου;

Έχουν δει τα μάτια σου πολλά...

Οουου! Τόσα και άλλα τόσα! Θα μπορούσα να γράψω χιλιάδες βιβλία...

Ζώντας τόσα φρικτά γεγονότα όταν γύριζες σπίτι σου πως ήσουν;

Το χειρότερό μου ήταν όταν έβλεπα σκοτωμένα μικρά παιδιά... Όσο σκληρός κι αν είμαι, λήγιστα στη θέα ενός νεκρού παιδιού, όσα πτώματα κι αν είχαν δει τα μάτια μου, εκεί διαλύομαι... Όταν γυρνούσα από εγκλήματα και τροχαία με διαμελόμενα πτώματα προσπαθούσα αυτές τις φρικτές εικόνες να τις διώξω μακριά. Ως έναν βαθμό το πετύχαινα, αν και δεν ήταν εύκολο. Έπρεπε, όμως, να κλείσω την πόρτα μου και να πω «οτιπ», να δω τα παιδιά μου και τη γυναίκα μου, έπρεπε να ζήσω κι εγώ σαν άνθρωπος.

Έγινες ποτέ ψυχρός στον τρόπο αντιμετώπισης της δικής σου ζωής;

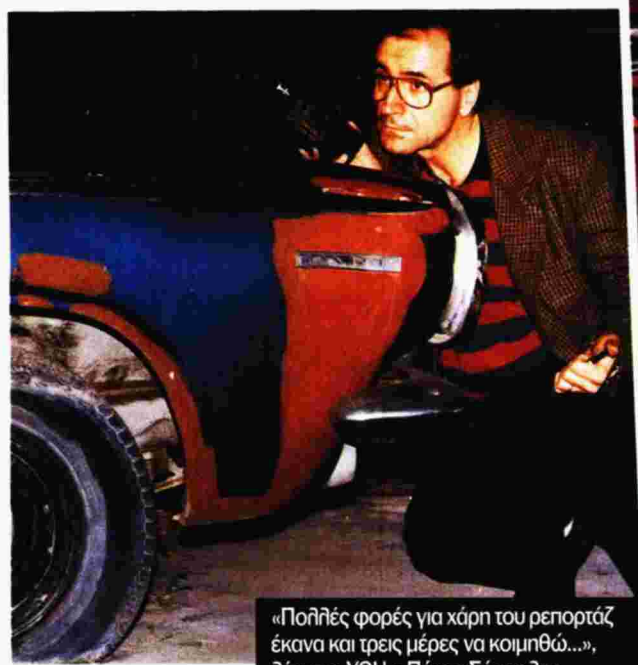
Όχι, δεν γινόταν να αλλάξω, όσοι έχουν συνεργαστεί μαζί μου λένε ότι είμαι ψυχρούλα... Δεν ξέρω αν είμαι, το βέβαιο είναι ότι κανένας δεν ξέρει τι του επιφυλάσσει το αύριο και τι μπορεί να του συμβεί από την μια στιγμή στην άλλη.

Το πρώτο σου ρεπορτάζ το θυμάσαι;

Φυσικά, ήμουν 25 χρόνων και πήγα να καλύψω ένα τροχαίο με ιατροδικαστή τον Δημήτρη Καϊάσοκ. Όταν πήγαμε στο νεκροτομείο ένας 25χρονος είχε ανοιχτό το ένα του μάτι και σοκαριστικά μόλις τον είδα. Νόμιζα ότι όπου πήγα να εκείνος με κοιτάζε! Τους λέω, λοιπόν, «αυτός με κοιτάζει, έχει ανοιχτό το μάτι του», μου πιάνει τότε το χέρι ο ιατροδικαστής και μου λέει «να του το κλείσεις ρε» και μου πήρε το χέρι και το έβαλε στο μάτι του, το πτώμα ήταν ακόμα ζεστό... Αναρίχιασα, όλο το βράδυ δεν κοιμήθηκα. Δεν θα το ξεχάσω όσο ζω... Ήταν η πρώτη μου ψυχρολογία...

Ποιο ρεπορτάζ σε συγκλόνισε περισσότερο;

Όλα, δεν είναι ένα και δύο... Πας να καλύψεις ένα εγκλημα και βλέπεις 60 μαχαίρες σε ένα πτώμα, δεν θα συγκλονιστείς; Εννοείται ότι η υπόθεση Φραντζή με το τεμαχισμένο πτώμα της Ζωής ήταν ό,τι πιο σοκαριστικό έχω δει κι αν θυμάσαι είχε βάλει τη φωτογραφία ο Φίλιππόπουλος στο «Έθνος» και σκεκόμουν εγώ με τον

«Πολλές φορές για χάρη του ρεπορτάζ έκανα και τρεις μέρες να κοιμηθώ...», πύει στο YOU ο Πάνος Σόμπολος.

ιατροδικαστή Χρήστο Λεφκίδη από πάνω και τον νεκροίμο Θανάση Σαρλή, είχαμε μείνει αποσβολωμένοι στη θέα αυτής της πανέμορφης κοπέλας που την είχε κατακρεουργήσει ο άντρας της. Δυστυχώς είχε αυτό το οικτρό τέλος, την στραγγάλισε, την οκότωσε, πήγε μετά στο μπάνιο και την ταμάχισε... Και ο Νίκος Σεργιανόπουλος ήταν κατασφαγμένος μέσα στο διαμέρισμά του και είχαμε μπερδευτεί γιατί δεν βρήκαμε το μαχαίρι, που το είχε πλύνει και το είχε κρύψει στην κουζίνα ο δράστης. Η ιστορία που με προβλημάτισε, όμως, περισσότερο ήταν της οδοντιάτρου Γιώλας Βαγενά με τον Ματθαίο Μονοελά, έναν αγαθό παρκαδόρο στην Ιπποκράτους που το θύμα την είχε γνωρίσει γιατί άφηνε το αυτοκίνητό της στο πάρκινγκ όπου εκείνος δούλευε και τον έπεισε να την οκοτώσει γιατί δεν είχε το θάρρος εκείνη να αυτοκτονήσει... Αφού τον πήγαινε σε διάφορες τοποθεσίες και εκείνος δεν την οκότωνε στο τέλος τον πήγε στην Βραβρόνα, του έδωσε το πιστόλι και τον ανάγκασε να την οκοτώσει. Όταν με πήρε ο αστυνομικός υποδιευθυντής Σωτήρης Ηλιόπουλος και μου είπε ότι το έγκλημα ήταν κατά παραγγελία δεν το πίστευα, έλεγα ότι μέχρι τότε τα είχα δει όλα... Καλά έλεγε ο Σωκράτης «γράφω» ας διδασκόμενος... Μίλησα πολλές φορές με τον Ματθαίο και τότε κατάλαβα... Καταδικάστηκε με πάρα πολλά ελαφρυντικά και βγήκε πολύ νωρίς από τη φυλακή. Ήρθε και με βρήκε στο MEGA και πόνεσε η ψυχή μου όταν τον είδα σε κακό χάλι, ήταν ένας αφελής ανθρώπιος που μετά τη φυλακή δεν τον έπαιρνε κανένας για δουλειά, τώρα ζει σε μια σπιλιά στο λόφο του Φιλοπάππου...

Με την Αστυνομία συνεργάζεσαι ή ποιεύου ότι μπερδεύεσαι στα πόδια τους;

Οι σχέσεις μας ήταν ανέκαθεν άριστες, ο καθένας μας είχε το ρόλο του, εγώ να περιγράφω το έγκλημα εκείνη να το εξηγιάνουν, τους υποστήριζα όταν έκαναν κάτι καλό, αντίθετα αν κάποιος ήταν «λαδιάρης» και αποκάλυπταν ότι τα έπαιρνε... του άλλαζα τα φρότα, ήμουν ο χειρότερος διώκτης του. Με τη διαφορά δεν τα πήγα ποτέ καλά, βγαίνω εκτός εαυτού με τους εκβιασμούς, «φιάχνω» και ορμάω σε όποιον τολμήσει να με εκβιάσει, δεν μπορεί να με συγκρατήσει κανείς...

Έχουν προσπαθήσει να σε δωροδοκήσουν;

«Την αγαπάω τη γυναίκα, πάνω απ' όλα σέβομαι τη μάνα, είναι ό,τι πιο ιερό έχει ο άνθρωπος. Εμένα τη μάνα μου την σκότωσε σε τροχαίο στην Λεωφ. Αλεξάνδρας ένας "τεντιμπόις" που έτρεχε με 150... Με πονάει που την έχασα έτσι...»

Πολλές φορές, ακόμα όμως και στις μεγάλες φτώχειες της ζωής μου δεν υπέκυψα κι αν μην είχα ούτε εισπύριο για να πάρω το λεωφορείο και να πάω στο σπίτι μιας θείας μου που έμεινε στα Νέα Λύσια... Εκείνη την περίοδο θυμάμαι, μάλιστα, μου έταζε πολλά λεφτά ένας που είχε λέσχη από το Αγάλειο για να πείσει τον φίλο μου τον αστυνόμο που ήταν στο Ηθών Λεσχών να μην τον κυνηγά και να κυνηγήσει άλλον. Μου έταζε 1.000.000 δραχμές, θα μπορούσα να πάρω διαμέρισμα, δεν ήθελα ποτέ τίποτα από κανέναν. Άμα βρεθεί άνθρωπος να πει ότι μου έδωσε μία δραχμή για να πω ή να μην πω κάτι, για να γράψω ή να μην γράψω κάτι, θα τον τυρο-

βολίσω, γιατί θα είναι ο μεγαλύτερος ψεύτης. Απειλές, όμως, για τη ζωή σου έχεις δεχτεί... Ουουου... ένα σορό, άμα κάνεις αυτήν τη δουλειά... Εννοείται ότι φοβήθηκα, ποτέ δεν έπαιξα τον παλικάρη, είχα να κάνω με αδιότατους... Δεν μιάσους βεβια...

Δεν μιάσαγα αλλά ήμουν και τυχερός...

Φρουρά να σε φυλάει σου έβαλαν; Μετά τη δολοφονία του Σωκράτη Γκιόλια μού έβαλαν με το ζόρι, δεν ήθελα, μετά από πολλή πίεση δέχτηκα δυο αστυνομικούς...

Δεν σε κούρασε ποτέ η δουλειά;

Ποτέ, έλεγα πάντα ότι σύνταξη θα πάρω από τον δρόμο και παρόλο που μου είχαν προτείνει πολλές θέσεις σε καρέκλα, ήθελα να κάνω ρεπορτάζ... Οι συνάδελφοί με έλεγαν φαινόμενο, αείκντος, μέρα-νύχτα, πολλές φορές είχα και τρεις μέρες να κοιμηθώ!

Δεν σε πίκρανε το επάγγελμα;

Έχει απογοητεύσεις αλλά δεν είπα ποτέ ότι θα τα παρατήσω, όλα στο παιχνίδι είναι και σήμερα αν ξεκινούσα... πάλι δημοσιογράφος θα γινόμουν

Ποιος σου έβαλε το μικρόβιο;

Στο Αγρίνιο που πήγαινα Γυμνάσιο σε μια εφημερίδα που έβγαζε ο Γρηγόρης Σταυρόπουλος έγραφα ένα κείμενο, δημοσιεύτηκε κι από τότε είπα ότι θα γίνω δημοσιογράφος.

Από τους εγκληματίες που γνώρισες έκανες φίλεις;

Οι εγκληματίες, οι κλέφτες, οι ληστές, οι δολοφόνοι, όλοι οι παράνομοι είναι οι άνθρωποί μου, όποτε πήγαινα στον Κορυδαλλό και με έβλεπαν γινόταν πανηγύρι! Ήρθε ο άνθρωπός μας έλεγαν...

Πώς το κατάφερες αυτό;

Μία φορά πήγα στις φυλακές Αγίου Στεφάνου Παιρών και έκαναν στάση οι κρατούμενοι, ήμουν στην ΕΡΤ ακόμα, πλησίασα την είσοδο που την είχαν κλείσει και κάποιος φώναξε «ήρθε ο Σόμπολος» και άρχισαν να χειροκροτάνε και να γίνεται χαμός. Το είδε ο εισαγγελέας και μου ζήτησε να διαπραγματευτώ μαζί τους αλλά αρνήθηκα, του είπα ότι αυτός είναι ρόλος της Αστυνομίας και της δικαιοσύνης όχι ο δικός μου. Πέρασαν χρόνια και πολλές φορές είχα το δίλημμα αν έκανα καλά τότε, γιατί εμένα θα με άκουγαν οι άνθρωποί μου, ξέρεις

με πάρα πολλούς από αυτούς έχω σχέσεις, τους έχω βοηθήσει οικονομικά κάποιους. Μου έλεγε η μακαρίτισσα η γυναίκα μου η Τζένη, «ρε γαμώτο αν όσα έδινες στους κακοποιούς τα βάζαμε στην άκρη, θα ήμασταν πλούσιοι... Είχε δίκιο, κάποτε δανείστηκα χρήματα για να δώσω σε κακοποιό που με εκβίαζε ότι αν δεν του δώσω χαρτζιλίκι θα πήγαινε να κλέψει. Με αγαπούσαν και με αγαπάνε ακόμα, με παίρνουν τηλέφωνο, με τον Παπαχρόνη, τον Ρωχάμη και άλλους πολλούς είμαστε φιλαράκια... Μετέφερα τα γεγονότα αυτούσια και όταν μιλούσα γι' αυτούς ήμουν δίκαιος, δεν τους έθιξα, ποτέ δεν τους πρόδωσα...

Η γυναίκα σου αγανάκτησε μαζί σου, σου είπε ποτέ «χωρίζουμε»;

Όχι, ήταν υπέροχη, την έχασα το 2007 από καρκίνο, δυστυχώς έφυγε νωρίς και άδικα, ήταν χαρισματική γυναίκα, δεν μου παραπονέθηκε ποτέ. Εκείνη κράτησε το σπίτι, εκείνη μεγάλωσε παιδιά, εκείνη τους έδωσε αρχές, το μόνο που μου έλεγε ήταν ότι έκανα τις καλύτερες στιγμές τους, όταν έπαρναν βραβεία και αποουσίαζα. Θυσιάζεις πολλά πράγματα άμα κυνηγάς προσιές... Μια φορά πήγα σε μια βράβευση του γιου μου στο τρέξιμο που βγήκε πρώτος και όταν τελείωσε η εκδήλωση και πήρα να δω εάν με ήθελαν τίποτα γιατί δεν είχαμε τότε κινητά, με ενημέρωσαν ότι είχε οκάσει βόμβα στην Σταδίου και είχαν τραυματιστεί 80 άνθρωποι και έπρεπε να φύγω. Αισθανόμουν και υπερήφανος και είχα και τύψεις που με είχαξαν και δεν με έβρισκαν...

Είσαι μαθημένος ουσ προσιές...

Ξέρεις πόσες έχω χάσει προκειμένου να κάνω τη διασταύρωση της ειδήσης; Πολλές... Παραλίγο να την «πατήσω» με τον Παντελή Σφηνιά όταν αυτοκτόνησε λίγο μετά το ναυάγιο του «Σάμινα», μέχρι να το επιβεβαιώσω ότι ήταν αυτός που βούτηξε στο κενό... Είδα κι έπαθα, στο παρά πέντε πρόλαβα την ειδηση να μην την πει άλλος... Πήγε η καρδιά μου στη θέση της... Αδρεναλίνη στο φουρ!

«Δέχτηκα πολλές απειλές για τη ζωή μου αλλά δεν... μάσησα! Προσπάθησαν πολλοί να με “λαδώσουν” αλλά δεν τα κατάφεραν!»

«Μετέφερα τα γεγονότα αυτούσια», λέει και υποστηρίζει ότι διασταύρωνε πάντα την είδησή του προτού την πει στον αέρα.

Στην υπόθεση Άλεξ τι πιστεύεις ότι έχει γίνει; Το παιδί ζει;

Όχι, δεν ζει, έτσι λένε αλλά δεν ισχύει. Η δολοφονία του Άλεξ δεν έγινε από πρόθεση, τα πέντε παιδιά δεν ήθελαν να τον σκοτώσουν, του έβαλαν τρικλοποδιά, χτύπησε το κεφάλι του σε οκαλιά και έμεινε στον τόπο του. Εμείς οι Έλληνες είμαστε και λίγο φαντασιόπληκτοι, τα σενάρια επιστημονικής φαντασίας οργάζουν και ρέπουμε στην ανθρωποραγία, ο καθένας μπορεί να πλάσει το δικό του σενάριο για να κάνει εντύπωση.

Με την πολιτική δεν ασχολήθηκες...

Όχι, παρόλο που μου πρότειναν συνέχεια, ο Κώστας Καραμανλής μου πρότεινε εκλόγιμη θέση στο ψηφο-

δέλιο Επικρατείας, δεν ήθελα. Μακάρι οι πολιτικοί που μας κυβερνούν να μην ήταν διεφθαρμένοι, να είχαν ημερομηνία λήξεως... Άκουγα τις προάλλες έναν που έλεγε ότι έχει εκλεγεί 19 φορές και δεν ντρεπόταν...

Σύμφωνα με την εμπειρία σου στο δυστύχημα του Παντελίδη τι έγινε;

Δεν ασχολήθηκα πολύ αλλά θεωρώ ότι είναι ένα κοινό τροχαίο και όταν καταλαγιάσει όλος αυτός ο θόρυβος, θα το θυμηθείς, ότι οι λόγοι του δυστυχήματος είναι τρεις: α) Πρέπει να έφρεξε με μεγάλη ταχύτητα β) Μπορεί και να τον πήρε ο ύπνος γιατί δεν πάτησε καθόλου φρένο αφού δεν είχε αντανάκλασικά και γ) Πρέπει να είχε καταναλώσει αλκοόλ. Όλα τα υπόλοιπα είναι για να περνάει η ώρα. Περιμένουμε τις μαρτυρίες από τις

Φωτογραφικά στιγμιότυπα την ώρα του ρεπορτάζ. Με το Πυροσβεστικό Σώμα, με την Αστυνομία... Ο δαιμόνιος «Ηρακλής Πουσαρό», όπως τον αποκαλούσαν, βρισκόταν παντού για να καταγράψει τα πάντα.

«Οι σχέσεις μας με την Αστυνομία ήταν ανέκαθεν άριστες», λέει ο Πάνος Σόμποπος.

κοπέλες μήπως διαλευκανθεί το μυστήριο.

Έχοντας δει τόσα, σε ψυχολόγο πήγες ποιέ;

Όχι βέβαια, αυτά είναι για ανθρώπους με προβλήματα, εγώ -ευτυχώς- ήμουν μετρημένος, προσγειωμένος, δεν πέταγα στα ύψη, δεν καβάλησα καλάμι, παρά το ότι 36 χρόνια με έβλεπαν στην τηλεόραση και με ένιωθαν δικό τους άνθρωπο...

Διάβαζα την «Ημέρα της Γυναίκας» μια ανάρτηση που έκανες στο Facebook όπου την εξυμνούσες...

Πίσω από κάθε ισχυρό άντρα κρύβεται μια γυναίκα... Η γυναίκα σε φιάχνει, κρατάει την οικογένεια, την τινάζει στον αέρα επίσης. Πρέπει να την ακούμε, το θηλυκό μυαλό είναι μοναδικό. Την αγαπάω, τη σεβόμαι, την τιμώ την γυναίκα, πάνω απ' όλα σεβόμαι τη μάνα, είναι ό,τι πιο ιερό έχει ο άνθρωπος. Εμένα τη μάνα μου την σκότωσε σε τροχαίο δυστύχημα στην Λεωφ. Αλεξάνδρας, ένας «τεντιμπόις» που έφρεξε με 150 και με πονάει που την έχασα έτσι...

Η καθημερινότητά σου ποια είναι;

Πήρα τη σύνταξή μου και είπα ότι θα ηρεμήσω αλλά δυστυχώς δεν μπορώ... Έλεγα ότι θα πηγαίνω να ψαρεύω γιατί εμένα μου αρέσει η θάλασσα, μια ζωή ήμουν δύτης, όμως κάθε μέρα όλο και κάτι προκύπτει. Το μόνο που απολαμβάνω είναι ότι δεν πετάγομαι στον ύπνο μου όπως παλιά και κοιμάμαι ήσυχος λίγο παραπάνω...

Την ζωή σου τη ξανάφραξες;

Όχι ακόμα, παρόλο που περνώντας τα χρόνια δεν είναι ωραίο να είσαι μόνος, οι αρχαίοι έλεγαν «αλίμονο στον έναν»... Τώρα έχω πιάσει σπύα απέναντι από τα παιδιά μου, τον γιο μου και την κόρη μου, έχω 3 εγγονούλες και λίγους μήνες πριν απέκτησαν το αγόρι, ο Πάνος Σόμπολος, δεν μπορείς να φανταστείς τη συγκίνησή μου. Αυτές τις χαρές που τις στερήθηκα με τα παιδιά μου τις ζω με τα εγγόνια μου

Εάν έβαζες έναν τίτλο στη ζωή σου ποιος θα ήταν;

«Γεννημένος ρεπόρτερ!». Τέτοιος ήμουν και είμαι...

